

Jyri Saarinen

**NUORISOTYÖNTEKIJÄ AMMATTIPISTOSSA –
KAIVATTU LISÄRESURSSI VAI EPÄONNISTUNUT
KOEILU?**

**Opinnäytetyö
CENTRIA AMMATTIKORKEAKOULU
Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma
Maaliskuu 2016**

TIIVISTELMÄ OPINNÄYTETYÖSTÄ

Yksikkö	Aika	Tekijä/tekijät
Humanistinen ja kasvatusala, Ylivieskan yksikkö	maaliskuu 2016	Jyri Saarinen
Koulutusohjelma		
Kansalaistoiminta ja nuorisotyö		
Työn nimi		
NUORISOTYÖNTEKIJÄ AMMATTIOPISTOSSA. Kaivattu lisäresurssi vai epäonnistunut kokeilu?		
Työn ohjaaja		Sivumäärä
TT Vesa Nuorva		[40 + 9]
<p>Tutkimuksessa kuvattiin nuorisotyöntekijän työtä/työnkuvaa ammattiopistossa. Tutkimuksessa keskityttiin Varian Ojahaantien toimipisteen nuorisotyöntekijän työhön ammattiopiston nuorisotyöntekijänä.</p> <p>Tutkimuksen tavoitteena oli selvittää nuorisotyöntekijän tarpeellisuus ammattiopistossa sekä vastasiko nuorisotyöntekijä hänelle asetettuihin odotuksiin.</p> <p>Tutkimuksen teoriapohja keskittyi nuorisotyön yleisluonteeseen ja eri toimijoiden nuorisotyöhön painottaen erityisesti koulun nuorisotyötä ja sen luonnetta. Tutkimus toteutettiin kvantitatiivisena määrällisenä kyselynä Ojahaantien toimipisteellä.</p> <p>Tutkimustulosten ja johtopäätösten perusteella ammattiopiston nuorisotyölle on tarvetta ja nuorisotyöntekijä vastasi hänelle asetettuihin odotuksiin. Näihin pääsemiseksi tarvittiin moniammatillista yhteistyötä, aikaa ja mahdollistava työympäristö.</p>		
Asiasana		
koulun nuorisotyö, koulun nuorisotyöntekijä, moniammatillinen yhteistyö, nuorisotyö		

CENTRIA UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES Humanities and Education, Ylivieska	Date March 2016	Author Jyri Saarinen
Degree programme Civic Activity and Youth Work		
Name of thesis Youth Worker at Municipal College. A needed additional resource or a failed attempt?		
Instructor Dr Vesa Nuorva		Pages 40 + 9
<p>The research described the work of a youth worker at Municipal College. The research focused on the work of a youth worker at the Municipal College of Varia at Ojahaantie.</p> <p>The aim of the research was to find out the necessity of a youth worker at a Municipal College and whether the youth worker could meet the expectations set on him.</p> <p>The theoretical base of the research focused on the general characteristics of youth work and on the youth work of different actors emphasizing the youth work in schools and its characteristics. The research used a quantitative approach and a quantitative questionnaire at Ojahaantie.</p> <p>The conclusions of the research showed a need of youth work at Municipal College. The youth worker was able to meet the expectations set on him. The key to success was the multi-professional co-operation, time and an enabling work environment.</p>		
Key words multi-professional co-operation, youth work, youth work in schools, youth worker of schools		

TIIVISTELMÄ OPINNÄYTETYÖSTÄ

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

SISÄLLYS

1 JOHDANTO.....	1
1.1 Tutkimuksen tavoitteet, tutkimusongelmat ja rajaukset.....	2
1.2 Teoreettinen viitekehys	3
2 NUORISOTYÖ JA SEN TOIMINTAYMPÄRISTÖ.....	5
2.1 Nuorisotyö koulussa.....	6
2.2 Nuorisotyö kunnissa.....	7
2.3 Nuorisotyö seurakunnissa	9
3 NUORISOTYÖ AMMATTIOPISTOSSA	12
3.1 Nuorisotyöntekijä osana ammattiopiston arkea.....	13
3.2 Nuorisotyö Vantaan Ammattiopisto Varian Ojahaantien toimipisteessä	14
3.3 Moniammatillinen yhteistyö	17
4 TUTKIMUSTEHTÄVÄ JA TUTKIMUSMENETELMÄ SEKÄ	
TUTKIMUSTULOKSET	22
4.1 Tutkimustehtävä ja tutkimusmentelmä.....	22
4.2 Tutkimustulokset	24
4.2.1 Kysely.....	24
4.2.2 Tutkimustulosten ja tutkimukseen liittyvän teorian suhde.....	32
4.3 Nuorisotyön(tekijän) tarpeellisuuden arviointia ammattioppilaitoksessa.....	34
4.4 Nuorisotyöntekijän työmenetelmät.....	34
4.5 Moniammatillinen yhteistyö	35
4.6 Nuorisotyöntekijän tavoitettavuus.....	35
4.7 Nuorisotyön tulevaisuus ammattiopistossa.....	36
5 LOPUKSI	37
LÄHTEET.....	39

LIITTEET

KUVIOT

1 JOHDANTO

Aloitin syksyllä 2011 Vantaan ammattiopisto Varian Ojahaantien toimipisteessä nuorisotyöntekijänä, jossa tehtävässä toimin heinäkuun loppuun 2015. Työsuhteeni oli määräaikainen ja toimin KOLVI-projektin työllistämänä sopimuksen loppuun asti.

Kouluissa tehtävä nuorisotyö tuntuu tällä hetkellä olevan nuorisotyön piirissä puhututtava asia, mutta usein koulunuorisuudesta keskusteltaessa tarkoitetaan peruskoulussa tehtävää työtä. Ammattiopistojen kohdalla usein tapaukset ja tilanteet voivat olla hyvin lähellä erityisnuorisuustyötä.

Opinnäytetyössäni kuvaan ammattiopistossa tekemääni nuorisuustyötä ja pyrin selvittämään, miten olen pystynyt vastaamaan niihin vaatimuksiin, joita nuorisuustyölle ammattiopistossa on asetettu.

Syy miksi halusin tehdä opinnäytteeni tästä aiheesta, oli kiinnostus nuorisuustyön tarpeellisuuden selvittämiseen ammattiopistossa. Minut palkattiin projektin myötä ammattiopistolle tekemään nuorisuustyötä. Halusin myös selvittää vastasinko tarvetta, mihin hankkeistamisessa pyrittiin vastaamaan. Hankesuunnitelmaan en ole tutustunut, eikä omaan toimeksiantooni sisältynyt velvoitetta tehdä seuranta työni tuloksellisuudesta. Halusin kuitenkin saada jollain lailla näkyväksi sen, olenko toiminut vaikuttavasti ja mielekkäästi niillä tavoilla ja menetelmillä, joita työssäni käytin.

Kouluissa tehtävästä nuorisuustyöstä on puhuttu kouluissa melko paljon ja myös valtakunnallisesti asia nähdään tärkeänä. Toivonkin, että opinnäytetyöni voisi

antaa lisäargumentteja nuorisotyöntekijöiden tarpeellisuuden arviointiin. Vantaan ammattiopisto Variassa nuorisotyöntekijän virkaa ei ole vielä vakinaistettu.

1.1 Tutkimuksen tavoitteet, tutkimusongelmat ja rajaukset

Opinnäytetyössäni keskityn nuorisotyöhön osana koulun rakennetta ja arkea, en niinkään erillisenä projektina. Nuorisotyöntekijä ei (vielä) lain mukaan kuulu koulun opiskeluhuoltohenkilöstöön, mutta koulu voi itse päättää, palkkaako se nuorisotyöntekijän. Tämän hetken valtavirta on, että heitä enenevästi palkataan kouluihin.

Koulunuorisutyöstä ei ole olemassa valtakunnallista käsikirjaa, jossa kerrotaisiin, miten sitä tulisi tehdä. Usein esimerkiksi rekrytoinnin yhteydessä kerrotaan tavoite, johon halutaan päästä nuorisotyöntekijä palkkaamalla. Itselläni oli vapaus suunnitella ja toteuttaa työtä haluamallani tavalla. Tärkeintä oli kuitenkin löytää oikeat menettelytavat ja yhteistyökanavat tehtäväksiannon mukaisiin tavoitteisiin pääsemiseksi. Tutkielmani keskeiset kysymykset ovat seuraavat: Onko nuorisotyöllä voitu vaikuttaa ammattiopiston yhteisöllisyyteen ja viihtyvyyteen niin, että se auttaisi opintojen keskeyttämisen vähentämisessä? Ovatko käytetyt nuorisotyön menetelmät olleet tarkoituksenmukaisia ja vaikuttavia? Ja onko ammatillisen oppilaitoksen nuorisotyöllä tulevaisuutta? Näihin kysymyksiin vastataan lukuisissa eri kohdissa tekstiä, mutta ei kootusti, jota voi pitää ehkä toimivana tyylikeinona, vaikka se ei tutkimusteknisesti olekaan aina täysin korrekti.

1.2 Teoreettinen viitekehys

Teoreettisen perusnäkemysten mukaan ihmisen kasvu on elinkäinen ja elämänlaajuinen. Nuorisotyö koskettaa lapsuuden ja aikuisuuden välistä aikaa ja nuorisotyö on osa nuorisokasvatusta. Nuorisotyön pääpainona on kasvatus, tarkoituksena vaikuttaa nuorten ymmärrykseen, arvostuksiin, tietoihin, taitoihin ja tulevaan toimintaan. (Nieminen 2010, 40–46)

Allianssi ry määrittelee nuorisotyön olevan nuorten tarpeisiin ja vapaaehtoiseen osallistumiseen perustuvaa ohjausta ja yhteisöllistä toimintaa. Nuorisotyössä toimitaan kahden ääripään välissä, nuorten syrjäytymisen ja aktiivisen kansalaisuuden. Tehtävänä on auttaa nuoria liittymään yhteiskuntaan ja tarjota nuorille oppimismahdollisuuksia persoonallisuuden, yhteiskunnan ja kulttuurin kehittämiseksi. Nuorisotyötä tekevät tahot Suomessa ovat nuoriso- ja kansalaisjärjestöt, kunnat, nuorisotyön valtionhallinto, kirkot, seurakunnat, erilaiset yhteisöt ja jotkin oppilaitokset. (Allianssi 2014, 59)

Suomalaisen nuorisotyön teoria on kaksijakoinen käytännön ja tieteellisen teorian välillä. Kentällä tehdään paljon käytännön työtä, missä tieteellinen teoria koetaan usein tarpeettomana. Nuorisotyön monipuolisuus ja arkipäivän hektinen luonne kaipaa apua tieteeltä ja teorialta asioiden jäsentelemiseksi ja myös nuorisotyön merkityksen perustelemiseksi. Teoria koetaan tällä hetkellä osittain ristiriitaisena, mikä johtuu tiedon ja ymmärryksen puutteesta. (Nieminen 2010, 52)

Nuorisotyötä määrittää kuusi erilaista elementtiä, jotka toimivat tukipylväinä nuorisokasvatusta tehtäessä. Yhteiskuntakäsityksessä ohjataan kohti yhteiskunnallisuutta. Ihmiskäsityksessä tunnistetaan itsemme ja erilaisuutemme. Ekologiakäsityksen tarkoituksena on saada nuori pohtimaan ihmisen ja luonnon

välisen suhteen tärkeyttä. Tehtäväkäsityksessä nuorisotyöntekijä ymmärtää yhteiskunta- ja ihmiskäsitykset ja niiden kautta oman tehtävänsä nuorisokasvattajana. Menetelmäkäsityksessä työntekijä pyrkii toteuttamaan ja saavuttamaan tavoitteensa erilaisin menetelmin. Arvoperusta on koko nuorisotyön läpäisevä teoria osa, jossa haetaan ehdottaman hyvää ja oikea lopputulosta, mitä nuorisotyössä tavoitellaan. (Nieminen 2010, 54)

Nuorisotyöllä ei ole yleispäteviä arvoperustoja, vaan se on suhteellinen. Kaikkia nuorisotyötä tekeviä organisaatioita ohjaavat yhdenmukaiset kasvatustavoitteet ja toimintanormit. Nuorisotyötä tehdään aina nuoren parhaaksi, nuoren ehdoilla. (Nieminen 2010, 57–58)

Yli kuusikymmenvuotisesta historiasta huolimatta nuorisotyöntekijyyttä tuntuu vaivaavan edelleen identiteetin hämäryys, koska yhä uudelleen tätä asiaa puidaan esimerkiksi nuorisotyöntekijöiden ammatillisissa tapaamisissa. (Soanjärvi 2011, 11)

2 NUORISOTYÖ JA SEN TOIMINTAYMPÄRISTÖ

Nuorisotyön kiehtova piirre ja vaikeus on sen moniulotteisuus. Jokainen nuori kohdataan yksilönä. Kuten yleisesti tiedetään nuoruuden olevan suurien muutosten aikaa ihmisen elämässä, niin henkisesti kuin fyysisesti ja tässä kehitysvaiheessa on ihminen haavoittuvainen. Käydessään läpi muutoksia, on yksilö hyvin kriittinen kaikelle ulkopuoliselle, oli kyseessä negatiivinen tai positiivinen palaute.

Suomessa nuorilla on oikeus saada laadukasta ohjausta ja nuorisotyötä taustoistaan riippumatta ja Suomessa tehdään monitasoista nuorisotyötä, jolla vastataan nuorten tarpeisiin.

Tämä oikeus perustuu nuorisolakiin, jonka ensimmäisessä pykälässä ilmaistaan lain tarkoitus seuraavasti:

”Lain tarkoituksena on tukea nuorten kasvua ja itsenäistymistä, edistää nuorten aktiivista kansalaisuutta ja nuorten sosiaalista vahvistamista sekä parantaa nuorten kasvu- ja elinoloja. Tavoitteen toteuttamisessa lähtökohtina ovat yhteisöllisyys, yhteisvastuu, yhdenvertaisuus ja tasa-arvo, monikulttuurisuus ja kansainvälisyys, terveet elämäntavat sekä ympäristön ja elämän kunnioittaminen”. (Nuorisolaki 72/2006)

Kyse onkin usein siitä, onko nuori valmis ottamaan apua vastaan ja ohjataanko nuori oikealle taholle tai oikeaan suuntaan ja miten tämä ohjaaminen tapahtuu? Ammattitaitoa, tietämystä ja tekijöitä Suomesta toki löytyy. Nuoret myös hakeutuvat nuorisotyön piiriin ja nuorille on kehittynyt käsitys nuorisotyöstä. Tämä käsitys ei kuitenkaan täsmälleen vastaa todellisuutta tai kata koko nuorisotyön kuvaa, mutta tärkeämpää onkin se, että nuorisotyö on nuorille tuttua, eivätkä he vierasta tätä työmuotoa.

2.1 Nuorisotyö koulussa

Vantaalla Ammattiopisto Variassa reagoitiin koulupudokkuuteen ja opiskelijoiden hyvinvointivajeeseen perustamalla eri toimipisteisiin nuorisotyöntekijän virka. Nuorisotyöntekijöiden palkkaus tuli aluksi KOLVI-hankkeelta, jonka tarkoituksena oli parantaa opiskelijoiden koulun läpäisyä. KOLVI-hanke oli opetusministeriön tukema hanke, jonka tarkoituksena oli vähentää koulupudokkuutta ja parantaa opiskeluviihtyvyyttä. Hankkeeseen osallistuivat ammattiopistot Keuda, Omnia, Luxia ja Varia.

Tässä työssä kuvaan Vantaan Ammattiopiston Varian Ojahaantien toimipisteessä tehtyä nuorisotyötä. On luonnollista, kun puhutaan uudesta tehtävästä, että tekijän persoona vaikuttaa siihen, miten työnkuva ja painotusalueet muovautuvat. Työskentelin Ojahaantien toimipisteessä neljä vuotta ja sinä aikana työnkuvani muuttui melko paljon.

Koulun nuorisotyöstä ei ole ollut tarkoitus rakentaa mitään irrallista toimintaa, vaan tarkoituksena on ollut tuoda tukea ja apua koulussa jo tehtävään kasvatustyöhön. Nuorisotyöntekijä toimii koululla yhteistyössä muun henkilökunnan kanssa. Koululla ja nuorisotyöllä on samoja tavoitteita nuoren kasvattamisessa osaksi yhteiskuntaa ja nuoren oman persoonan vahvistamisessa. (Kauhanen, 2011, 5-6)

Koulun ja nuorisotyön yhteisiä kasvatuksellisia tavoitteita ovat nuorten osallisuuden kehittäminen ja nuoren kasvattaminen osaksi yhteiskuntaa. Nämä kasvatustyöhön liittyvät tavoitteet näyttäytyvät erityisinä haasteina ammattiopistoissa. Näihin haasteisiin on nuorisotyöntekijöillä mahdollisuus

vastata toimimalla koululla matalla kynnyksellä ja nuorten parissa, joka päivä.
(Kauhanen, 2011, 6)

Alun perin Ojahaantielle palkattiin nuorisotyöntekijä toimimaan apuna ja tukena nivelvaiheessa. Nivelvaiheella tarkoitan vaihetta, jossa opiskelija on lopetettuan peruskoulun, mutta ei ole päässyt toisen asteen oppilaitokseen. Nivelvaiheen toimintamuotoja ovat esim. kymppiluokka, työpajat, erilaiset joustavat ryhmät (jopo, omaura) sekä ammattistarttikoulutus. Työnkuva muuttui kuitenkin nopeasti koko koulun nuorisotyöntekijäksi, sillä oppilaitoksessa oli selvästi tunnistettu tarve nuorisotyölle. Tarvittiin helposti lähestyttävää toimijaa, joka oli käytävillä tai luokissa nuorten keskellä kuuntelemassa ja keskustelemassa heidän kanssaan. Koulussa oli jo valmiiksi normaalit tukitoimet kuten kuraattori, psykologi, erityisopettaja, terveydenhoitaja ja opinto-ohjaajat. Nuorisotyöntekijä on yksi lisätoimija, joka mahdollisuuksiensa mukaan täydentää muiden jo koululla työskentelevien opiskeluhooltoon kuuluvien ammattilaisten panosta. Tarpeen nostivat esille opiskelijat ja oppilashuoltohenkilökunta.

Työmuodot, joita toteutin työssäni, erosivat kuitenkin melkoisesti siitä, miten nuorisotyö tavallisesti ymmärretään. Kyse ei ollut vapaa-ajalla tapahtuvasta toiminnasta, vaan aktiivisesta vuorovaikutuksesta koulun sisällä ja arjessa. Olin koulun oma työntekijä, enkä toiminut siten minkään ulkopuolisen tahon puolesta tai edustajana.

2.2 Nuorisotyö kunnissa

Kuntalaissa on säädetty, että jokaisen kunnan on tehtävä nuorisotyötä. Se on osa kuntalaisten hyvinvoinnin edistämistä. Nuorisotyö tukee hyvinvointipolitiikka, jonka tarkoituksena on parantaa nuorten ja muidenkin kuntalaisten hyvinvointia.

Kunnilla oikeus päättää itsenäisesti miten nuorisotyötä toteutetaan. (Silvennoinen, 2001, 7-9)

Kunnallisessa nuorisotyössä kolme keskeisintä työmuotoa on avointen ovien toiminta, erityisnuorisotyö ja työpajatoiminta. Joissain kunnissa käytetään vielä neljättäkin työmuotoa, jossa voidaan räätälöidä nuorten tarpeisiin toimintaa yhteiskunnan muutosten edetessä. (Silvennoinen, 2001, 23)

Avointen ovien toiminta on nuorisotyön tunnetuimpia muotoja. Kansankielellä tämä tarkoittaa nuorisotalotoimintaa, jossa järjestetään ohjattua toimintaa nuorille ja nuorteniltoja. Työmuoto on yleisin, mutta tulee muistaa, että nuorisotyö on paljon muutakin kuin tiloilla tapahtuvaa toimintaa. Nuorisotyöntekijät jalkautuvat paljon nuorten keskuuteen siellä, missä heitä on ja missä tarvitaan apua (Silvennoinen 2001, 28–34).

Erityisnuorisotyö on 1990-luvulla kehitettyä kohdennettua nuorisotyötä. Ominaista erityisnuorisotyölle on, että se on aikaan tai paikkaan sitoutumatonta nuorten auttamista, se perustuu nuorten ehdoilla toimimiseen, sen tavoitteena on vastata nuorten erityistarpeisiin ja ongelmiin sekä antaa tukea myös nuorille, jotka ovat syrjäytymisvaarassa tai jo syrjäytyneitä. (Silvennoinen, 2001, 34-35)

Työpajatoiminnan perusajatus on pitkään 1900-luvulla suomalaisessa yhteiskunnassa ollut työkasvatuksessa, jossa nuori työn kautta saa otetta elämästään ja löytää paikkansa. Nykyiset työpajat ovat kuitenkin uudenlainen toimintamuoto. Työpajoilla panostetaan nuorten elämänhallinnan kehittämiseen ja parannetaan työllistymismahdollisuuksia. Pää tavoite on nuorisotyöttömyyden ehkäisemisessä ja myös syrjäytymisen ennaltaehkäisy. Työpajatoimintaa

järjestetään myös kuntouttavana toimintana alle 25-vuotiaille nuorille, jotka ovat olleet pitkään työttöminä. (Silvennoinen, 2001, 35-37)

Kunnallisen nuorisotyön tärkeä kohde on ennaltaehkäisevä nuorisotyö. Tarkoituksena ehkäistä syrjäytymistä ja nuorten terveyden heikkenemistä, jotta he voisivat olla osana yhteiskuntaa. Nuorisotyö ei toimi yksin nuorten hyvinvoinnin parantamiseksi, vaan yhteiskunnastamme löytyy muitakin toimijoita, mutta kunnallinen nuorisotyö on isoimpia toimijoita ennaltaehkäisevässä työssä. (Silvennoinen 2001, 9 [Sjöholm 2000])

Syrjäytymisen ehkäisy on tärkeä osa kunnallista nuorisotyötä. Syrjäytymistä ehkäistään parhaiten laajalla verkottumisella eri viranomaisten ja kansalaistoimijoiden kesken. Yhden syrjäytyneen nuoren elinkaaren tukitoimien on arvioitu olevan kustannuksiltaan noin miljoona euroa. Jo yksin tästä syystä kunnalliseen nuorisotyöhön tulisi panostaa, jotta ennaltaehkäisevä nuorisotyö pystyisi tavoittamaan mahdollisimman monen syrjäytymisvaarassa olevan nuoren. (Alatupa ym. 2007)

2.3 Nuorisotyö seurakunnissa

Suomessa myös seurakunnat tekevät alueillaan nuorisotyötä. Kirkko panostaa ja haluaa olla osallinen siinä nuorisokasvatustyössä, jota yhteiskunnassamme eri tahot tekevät. Seurakunnat toteuttavat omilla tavoillaan nuorisotyötä, mutta yleisempänä työmuotona on rippikoulu, jonka käy yli 90 % suomalaisista nuorista. Nuorisotyötä seurakunnissa hoitaa useimmiten siihen valittu tai valitut nuorisotyöntekijä(t) tai kuten kirkon piirissä mieluiten sanotaan - nuorisotyönohjaajat. Seurakunnat hoitavat huomattavaa osaa yhteiskuntamme nuorisokasvatuksesta.

Kirkon nuorisotyö, niin kuin kirkon työ yleisestikin, pohjautuu teologiaan. Nuorten kanssa tosin toimitaan ja asioita käsitellään eri lailla kuin esimerkiksi aikuisten. Nuorten tiedetään olevan murrosvaiheessa omassa elämässään matkalla kohti aikuisuutta ja kirkko haluaa olla osa tätä matkaa ja tukea nuorta siinä. Nuorisotyössä teologiaa suhteutetaan nuorten elämään ja sieltä etsitään vastauksia elämän ristiriitoihin ja monimuotoisuuteen. (Köykkä 2005, 21–24)

Kirkon nuorisotyön uskottavuudelle on tärkeää työntekijöiden löytää yhtenäisyyksiä omille elämäntavoilleen ja Kristuksen elämäntavoille. Kirkon työntekijän tulee miettiä onko hänen omissa elämäntavoissaan piirteitä, joista hänet erotetaan kristityksi muutenkin kuin kuuntelemalla heidän puheitaan. Työntekijän tulisi toimia esimerkkinä, eikä pelkästään puheen tasolla, vaan myös tekojensa ja toimintansa puolesta. (Köykkä 2005, 23–24)

Tärkeänä seurakunnallisessa nuorisotyössä pidetään uskoa nuoressa asuvaan Jumalan kuvaan. Työntekijän tulee onnistua vakuuttamaan nuorelle, että häneen suhtaudutaan vakavasti. Nuori ei ole opettamisen, julistamisen tai kurinpidon kohde. Kanssakäymisen taito on tärkeää, sillä nuoret antavat paljon anteeksi ohjaajalle, mutta epäasiallista ja väliinpitämätöntä kohtelua ei välttämättä voi hyvittää. (Köykkä 2005, 24–26)

Seurakunnallisessa nuorisotyössä painotetaan, että vaikeiden teologisten kysymysten edessä ei ole kiire. Nuorelle tarjotaan aika, paikka ja ennen kaikkea mahdollisuus pohtia elämän isoja kysymyksiä oman uskontonsa piirissä. Kirkon nuorisotyöntekijälle ei pidä olla kiire tuputtamaan vastauksia nuorelle, vaan nuorella tulisi olla mahdollisuus itse löytää vastaukset ja kehittää uskoaan omilla ehdoillaan. (Köykkä 2005, 26–27)

Kirkko on verkottunut nuorisotyön puolella seurakuntatasolla alueillaan nuorisotyötä tekevien toimijoiden kanssa. Kirkon nuorisotyö saa rippikoulun kautta kosketuksen lähes kaikkiin Suomen nuoriin. Tämä itsessään on tärkeä syy kirkon verkottumiselle ja yhteistyölle muiden toimijoiden kanssa. Kirkon yleinen yhteistyökumppani on koulu. Kirkon työntekijät jalkautuvat kouluihin ja oppilaitoksiin.

3 NUORISOTYÖ AMMATTIOPISTOSSA

Koulun nuorisotyöstä puhuttaessa, ymmärretään nuorisotyöntekijä useimmiten koulun ulkopuoliseksi toimijaksi. Nuorisotyöntekijää ei välttämättä nähdä osana kouluorganisaatiota. Koulunuorisotyöntekijä on uusi ammattinimike ja koulunuorisotyö uudenlainen toimintamuoto. Nämä tuovat mukanaan myös uusia haasteita.

Omat haasteeni Ojahaantiellä ovat liittyneet työnkuvani muuttuvaan luonteeseen ja osalle muusta henkilökunnasta on ollut vaikea ymmärtää, mitä nuorisotyöntekijä tekee tai mitä nuorisotyö edes tarkoittaa. Aluksi suurin osa opettajista kuvitteli, että olen seurakunnan työntekijä, sillä koulussamme on pitkään toiminut oppilaitosdiakoni. Osa taas luuli minun olevan liikunnan opettaja, sillä järjestän paljon vapaa-ajan aktiviteetteja opiskelijoillemme.

Nuorisotyöntekijän työnkuvaa on kuitenkin, joka vuosi kehitetty sekä muokattu ja asemani on vahvistunut oppilaitoksessamme. Siitä huolimatta törmäsin joka vuosi siihen, ettei osa opettajakunnasta tiedä, miten hyödyntää minua tai mitä minä teen koulussa sekä opettajien että oppilaitten hyväksi.

Työmuoto on nuori ja siihen liittyvät haasteet on hyväksyttävä. Muutokset eivät tapahdu hetkessä, vaan siihen vaaditaan pitkäjänteistä työtä. On ollut hieno asia, että Variassa on jatkettu nuorisotyöntekijöiden työsuhteita, sillä koulunuorisotyölle on selkeästi kysyntää. Tällä hetkellä pääkaupunkiseudun kaikki ammattiopistot ovat palkanneet tai palkkaamassa nuorisotyöntekijöitä.

3.1 Nuorisotyöntekijä osana ammattiopiston arkea

Ammattiopiston arki on hektistä ja kursseilla mennään kovaa vauhtia eteenpäin. Selkeät lukujärjestykset ja muut opiskelurutiinit rytmittävät vahvasti arkea. Opettajalle on todellinen haaste auttaa nuorta, joka putoaa ryhmän tahdista. Tässä kohden opiskelijahuoltohenkilöstö astuu mukaan kuvaan, mikäli tieto jonkun opiskelijan jälkeen jäämisestä opinnoissaan heille kulkeutuu. Niin ei valitettavasti aina tapahdu.

Asian tai aiheen mukaan mietitään, kuka on soveltuvin auttamaan nuorta. Useimmiten Ojahaantiellä ensikontaktin otti nuorisotyöntekijä, joka sitten ohjasi nuoren eteenpäin tai hoiti yhdessä opiskelijan kanssa tätä askarruttaneen asian.

Nuorisotyöntekijälle on tärkeää olla helposti lähestyttävä. Siksi käytinkin runsaasti aikaa vierailemalla työsaleissa ja käytävillä - siellä missä nuoret ovat. Huomasin, että monelle nuorelle on tärkeää saada välillä purnata opettajista ja koulusta jollekin aikuiselle, joka kuuntelee. Monesti kun menen työsaliin, kuulen valitusta siitä, miten huonosti kaikki asiat koulussamme ovat. Kuuntelen aina purnaukset, sillä useimmiten on kyse vain tarpeesta saada tuulettaa ja purkaa huonoa oloa. Tarjoan, joka kerta purnaajille mahdollisuuden tulla keskustelemaan asiasta perustellisemmin ja yhdessä pohtimaan, miten vaikuttaa ongelmaan. Harva kuitenkaan tarttuu tähän mahdollisuuteen.

Vaikka tapaan asiakkaita usein yksin, olen osa koulun moniammatillista työyhteisöä. Jokainen asiakaskohtaaminen on ainutlaatuinen ja jokaista kohtaamista varten mietitään, mikä olisi paras tapa opiskelijan näkökulmasta viedä asioita eteenpäin.

Niin kuin muuallakin sosiaalialan kentällä kaikkea ei voi suunnitella etukäteen, vaan osa ongelmista ja tapauksista tulee eteen yllättäen, josta syystä nuorisotyöntekijän on kyettävä reagoimaan nopeasti ja toimimaan mielekkäästi myös yllättävissä tilanteissa.

Nuorisotyöntekijän tulee kyetä vastaamaan sekä oman toimipisteensä kulttuurisiin, että opiskelijoiden tarpeista nouseviin haasteisiin. Mielestäni koulussa työskentelevän nuorisotyöntekijän pitää olla erityisen huolellinen oman työnkuvansa kanssa ja siinä, miten sitä toteuttaa.

Nuorisotyöntekijän tulee toimia yhteistyössä muun henkilöstön kanssa ja linkkinä nuorten ja heidän välissään. Nuorisotyöntekijän tulee toimia omana itsenäisenä osana koulun henkilökuntaa ja hänellä on oltava selkeä rooli ja paikka. (Liite 1. Nuorisotyöntekijän työnkuva)

Nuoria tulee auttaa, neuvoa ja ohjata monipuolisesti, mutta samalla jokaisen on muistettava oma työnkuvansa, sillä oppilaitosyhteisössä on paljon erilaista auttamiseen liittyvää osaamista. Työyhteisön toimivuuden näkökulmasta on tärkeää, että niin työntekijät kuin opiskelijatkin tietävät, mikä asia kuuluu kenellekin ja toimia yhteistyössä nuorten hyväksi. (Liite 1. Nuorisotyöntekijän työsopimus)

3.2 Nuorisotyö Vantaan Ammattiopisto Varian Ojahaantien toimipisteessä

Ojahaantien toimipiste sijaitsee Länsi-Vantaalla Myyrmäessä. Toimipisteessä on seitsemän eri opetusala. Opiskelijamäärä on vuosittain 750 - 820 eli kyseessä on suhteellisen suuri yksikkö, jonka sisällä on paljon erilaisia nuoria. Opetusalat ovat

erilaisia, opetusalojen toimintakulttuureissa, opettajissa ja tietenkin myös opiskelijoissa on eroja.

Eniten työssäni on mennyt aikaa yksilötapaamisiin. Asiakkaitani ovat kaikki koulumme nuoret, mutta varsinkin ne, jotka ovat putoamisvaarassa tai muuten tarvitsevat apua arjen asioissa, jotta voisivat selvitä koulunkäynnistä. Putoamisvaarassa olevilla opiskelijoilla tarkoitan oppilaita, jotka ovat vaarassa jäädä opinnoista niin paljon jälkeen, että valmistuminen siirtyy tai muuttuu mahdottomaksi. Useimmiten näillä oppilailla on runsaasti poissaoloja, joitten seurauksena osaamispuutteita on niin paljon, että ne vaativat erityisjärjestelyjä.

Toimiessani matalan kynnyksen työntekijänä osa asiakkaistani siirtyy minulta muille koulumme toimijoille kuten kuraattorille, opinto-ohjaajille tai psykologille. Heidän kauttaan tulee myös minulle asiakkaita. Teemme paljon yhteistyötä ja sovimme, miten toimimme parhaiten kunkin asiakkaan edun mukaisesti.

Olen hyvin tuttu nuorille koulussamme, koska liikun paljon käytävillä ja huolehdin aktiivisesti siitä, että suurin osa opiskelijoista tietää ja tunnistaa minut. Tästä on hyötyä erityisesti silloin, kun muitten toimijoiden on vaikea luoda kontaktia opiskelijaan.

Työntekijän persoona on tärkeä osa nuorisotyötä. Ihmissuhdetyössä persoonalla on väliä. Oletko helposti lähestyttävä? Pystytkö toimimaan ryhmässä? Miten luoda hyvä ensivaikutelma? Pääsetkö yli ensivaikutelmasta, jonka saat nuoresta?

Tässä opinnäytetyössä tarkastelen itseäni myös (nuoriso)työntekijänä - olenko sovelias koulunuorisotyöhön? Vaikka nuorisotyöntekijöillä on runsaasti samantyyppisiä ominaisuuksia ja piirteitä, niin jokaisella on kuitenkin omat

erityisvahvuutensa, joita hyödyntää työssään. Minun vahvuuksiani ovat olleet - sekä omasta mielestäni, että saamani palautteen perusteella - sosiaalisuus ja urheilullisuus. Konkreettisesti ne näkyivät koululla urheilutoiminnan ja erilaisten tapahtumien järjestämisessä. (Liite 1. Nuorisotyöntekijäntöytäsojimus)

Huomasin, että sopiakseen koulumaailmaan nuorisotyöntekijältä täytyy löytyä joustavuutta ja kykyä sopeutua nopeasti vaihtuviin tilanteisiin. Jouduin työssäni koko ajan tasapainoilemaan oppilaiden ja opettajien välillä ja etsimään kaikille sopivia ratkaisuja eri tilanteissa. Tärkein ohjaava tekijä itselläni on ollut nuoren edun ajaminen. Mikään ei mene sen edelle - paitsi kunniallisuus. (Hyvinvointia Varian opiskelijoille – opiskelijahuoltosuunnitelma. 2014. Varia. Vantaa. 6-7)

Työssäni Ojahaantiellä painotin toiminnallisuutta ja läsnäoloa. Monet nuoret kaipaavat tapahtumia ja tempauksia, jotka rikkovat hieman koulun arkea ja tuovat tarvittavaa vaihtelua. Nuoret itse tulivat pyytämään enemmän urheilu- ja muita tapahtumia. Vastasin tähän toiveeseen yhteistyössä heidän kanssaan.

Lähtökohtani oli kasvattaa nuorten omaa aktiivisuutta ja huolehtia toiminnan laadusta. Uskon, että pääsimme nuorten kanssa parempaan tulokseen, kun velvoitin heitä mukaan toiminnan vetovastuuseen. Koulullamme oli oma jalkapallojoukkue, jonka muodostin yhdessä aktiivisten nuorten kanssa. Koulusta löytyi, joka vuosi muutama aktiivinen ja innokas jalkapallon pelaaja. Sovin näiden nuorten kanssa työnjaosta: minä valmennan, suunnittelen treenit ja järjestän otteluita, heidän tehtäväkseen muodostui koota joukkue ja huolehtia siitä, että pelaajat saapuivat treeneihin. Sovimme nuorten kanssa parista yhteisestä säännöstä: toiminta on avointa kaikille koulumme opiskelijoille ja ketään ei kiusata tai syrjitä. Näihin sääntöihin ei tarvinnut kolmen vuoden aikana vedota kertaakaan, vaikka joukkueen pelaajisto koostui joka vuosi eri alojen, ryhmien ja

etnisten taustojen omaavista nuorista. Tältä pohjalta Ojahaantielle muodostui oma poikien- ja tyttöjen joukkue, jotka treenasivat säännöllisesti ja lukuvuoden huipentumana oli turnaus tai otteluita muita kouluja vastaan.

3.3 Moniammatillinen yhteistyö

Teimme Ojahaantiella moniammatillista yhteistyötä opiskelijahuollossa koulun sisällä ja koulun ulkopuolelle. Opiskelijahuollon työntekijöillä oli yhteinen linja, että nuoret kohdataan kokonaisvaltaisesti ja heitä autetaan niin koulun sisäisissä kuin ulkoisissakin ongelmissa. Lähtökohdan yhtenäisyys helpotti toimipisteemme moniammatillisen yhteistyön toimivuutta. (Hyvinvointia Varian opiskelijoille – opiskelijahuoltosuunnitelma. 2014. Varia. Vantaa. 6-9) Moniammatilliseen opiskelijahuoltoryhmään koululla kuuluivat: kuraattori, psykologi, erityisopettaja, terveydenhoitajat, opinto-ohjaajat, opetuslajohtajat ja oppilaitosdiakoni. Nuorisotyöntekijä toimi osana opiskelijahuoltoa ja teki yhteistyötä kaikkien toimijoiden kanssa. Työtavat ja menetelmät valittiin alakohtaisesti, tapahtumakohtaisesti ja jokaiselle nuorelle sopiviksi. (Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki 3§, 1287/2013)

Yhteistyöhömmme kuului yhdessä nuoren/nuorten asioiden hoitaminen. Harvoin työskentelimme koko opiskeluhuoltoryhmän voimin yksittäisen opiskelijan tapauksessa, vaan useimmiten olimme jakautuneet moniammatillisiksi asiantuntijaryhmiksi, joissa sovimme toimintavat. Nuorisotyöntekijänä toimin monessa ryhmässä ja tilanteessa yhteyshenkilönä. Nuorisotyöntekijän roolina koulullamme oli olla "matalan kynnyksen" auttaja ja henkilö, joka oli nuorille tuttu. Usein tunsin nuoren jo ennalta tai minulla oli jonkinlainen kontakti nuoreen tai nuoriin ennen asiantuntijaryhmän aloitetta. (Hyvinvointia Varian opiskelijoille – opiskelijahuoltosuunnitelma. 2014. Varia. Vantaa. 6-7)

Kaikissa opiskelijahuollollisissa ongelmissa ei välttämättä tarvittu edes ryhmää, vaan yksittäinen työntekijä pystyi hoitamaan tapauksen. Asiakkaiden ohjaaminen eteenpäin toimi hienosti, jos nuoren tilanne edellytti sellaista asiantuntemusta, jota nuorisotyöntekijällä ei ollut tai asia luonteensa puolesta kuului jonkun muun ammattilaisen toimenkuvaan. (Hyvinvointia Varian opiskelijoille – opiskelijahuoltosuunnitelma. 2014. Varia. Vantaa. 5)

Nuorille oli usein helppoa tulla juttelemaan nuorisotyöntekijän kanssa ongelmistaan. Olin paljon näkyvillä ja lähellä nuoria, joten ensikontaktin ottaminen oli yleensä melko mutkatonta. Minun vastuulleni jäi päätös nuoren ohjaamisesta eteenpäin tai asian hoitamisesta itsenäisesti tai yhteistyössä jonkun toisen kanssa.

Nuorisotyöntekijä ei ollut pelkästään välikulkupiste, vaan myös muilta opiskelijahuollon ammattilaisilta tuli minulle asiakkaita.

Koululla useat nuoret kaipasivat tukihenkilötoimintaa; aikuista, joka kuuntelee, neuvoa, auttaa koulutehtävissä, auttaa koulun ulkopuolisten asioiden kanssa, tukee harrastuksissa tai sellaisen löytämisessä. Ojahaantien toimipiste oli poikavoittainen ja moni poika kaipasi liikunnallista toimintaa ja ”isoveljeä”, jolle voi kertoa onnistumisista ja epäonnistumisista, iloisista tai vähemmän iloisista asioista.

Nuorisotyöntekijänä menin myös niitten nuorten luokse, jotka eivät tulleet kouluun. Teimme yhdessä kuraattorin kanssa etsivää nuorisotyötä eli kävimme sellaisten opiskelijoitten kotona, jotka olivat paljon poissa koulusta, eivätkä vastanneet oppilaitoksen yhteydenottoyrityksiin. Kotikäyntejä ei tehty kevein

perustein, vaan olimme miettineet aina etukäteen, mitä niillä oli mahdollista vielä saavuttaa.

Useimmissa tapauksissa kotikäynneillä oli selkeä vaikutus nuoren tilanteeseen. Moni palasi kouluun ja jatkoi tutkinnon suorittamista, osa taas tuli kouluun allekirjoittamaan keskeyttämis- tai eropaperit, jonka jälkeen heidät ohjattiin eteenpäin seuraavan auttavan organisaation piiriin. Koulun ja nuoren näkökulmasta kotikäynnin tärkein funktio oli löytää apua ja ratkaisu tilanteeseen, jossa opiskelija ei tullut kouluun.

Nuorelle ei ole hyväksi vain ”roikkua” koulun kirjoilla suorittamatta opintoja. Pahimmassa tapauksessa nuori saattaa nostaa opintotukea, vaikka ei todellisuudessa opiskellut lainkaan. Koulu on ilmoitusvelvollinen KELA:lle opiskelijoista, jotka eivät suorita opintojaan, mutta nostavat opintotukea. Perusteetta nostetun opintotuen takaisin maksaminen on useimmille vaikeaa ja toisille aivan mahdotonta. Pahimmassa tapauksessa on seurauksena luottokelpoisuuden menetys ja elämän kohtuuton vaikeutuminen.

Nuorisotyöntekijän – niin kuin muittenkin koulun aikuisten – on tärkeää tietää ja ymmärtää, mikä kuuluu ja mikä ei kuulu oman työhön. Variassa nuorisotyöntekijöiden tiimi yhdessä rehtorin kanssa ovat muokanneet nuorisotyöntekijän toimenkuvaa ja tehneet linjauksia siitä, mitä nuorisotyöllä halutaan saada aikaan. Variassa on neljä eri toimipistettä, jotka eroavat toisistaan monella tapaa maantieteellisen sijainnin lisäksi. Kaikissa toimipisteissä on pääosin omat erityiset opetusalanansa. Opetusalalla on suuri merkitys sille, minkälaisia ovat opettajat tai minkälaisia opiskelijoita alalle hakeutuu ja minkälaista maailmankuvaa, ihmiskäsitystä tai arvomaailmaa he edustavat. Ovatko esimerkiksi auton asentajiksi tai tietokonealalle hakeutuvat opiskelijat yhtä

ulospäin suuntautuneita, kuin lähihoitajiksi aikovat tai matkailualan opiskelijat?
(Liite 1. Nuorisotyöntekijäntöösopimus)

Puhuttaessa ammattioppilaitoksen moniammatillisesta yhteistyöstä, on tärkeää mainita seurakunnan oppilaitostyöntekijöiden tärkeys. Meidän toimipisteeseemme oli nimetty oppilaitosdiakoni ja -pastori, jotka olivat osaltaan auttamassa ja tukemassa opiskelijahuoltoa. Koulun ja seurakunnan yhteistyö on osa suomalaista arkea. Yhteistyön taso ja laajuus on vaihteleva, sillä se on koulujen ja seurakunnan välillä sovittava asia.

Omassa työssäni tein paljon yhteistyötä oppilaitosdiakonin kanssa. Vaikka koulumme nimikkodiakonit toisinaan vaihtuvat, yhteistyö ja hyvät toimintatavat ovat säilyneet. Seurakunnan tuoma panos oppilaitoksellemme oli erittäin tärkeä ja arvostettu. Omalta osaltani voin todeta, että monet ryhmätykset, koulutukset, tapahtumat tai kokonaiset ryhmäytymispäivät eivät olisi onnistuneet ilman oppilaitosdiakonin ja seurakuntien tuomaa panosta.

Järjestimme monenlaista toimintaa yhdessä oppilaitosdiakonin kanssa. Tärkein niistä oli mielestäni tutortoiminta. Koulutimme tutorit ja ylläpidimme aktiivista toimintaa heidän avullaan koulumme muille henkilöille, niin oppilaille kuin opettajille. Saimme neljän vuoden aikana luotua Ojahaantielle lähes tyhjästä laadukkaan tutorjärjestelmän. Keskeistä tutortoiminnassa oli mielestäni avoimuus. Kaikki olivat tervetulleita mukaan toimintaan, jossa nuoret saivat tulla ja mennä omien aikataulujensa mukaan.

Nuoret saivat tutortoiminnan kautta mahdollisuuden vaikuttaa koulun viihtyvyyteen ja sitä kautta myös koulun ilmapiiriin. Tästä parhaana esimerkkinä pidän tutoropiskelijoiden halua suunnitella ja ohjata itse syksyisin uusien

opiskelijoiden ryhmäytykset. Opiskelijat halusivat itse olla ottamassa vastaan ja opastamassa sekä huolehtimassa uusien ryhmien toimivuudesta. Yhteisöllistä toimintaa parhaimmillaan on, kun yhteisön omat jäsenet aktiivisesti huolehtivat ja tekevät työtä yhteisön eteen. Tutortoiminnassa on ollut tärkeää, että ohjaajia oli kaksi. Se teki mahdolliseksi koulutuksen laadukkaan sisällön ja tutoreiden tehokkaan toiminnallisen aktivoimisen. Ohjaajien keskinäinen vuorovaikutus ja toinen toisilleen peilinä toimiminen on hedelmällisyydessään ollut aivan eri tasolla kuin mihin koulutuksen yksin vetäminen olisi parhaimmillaankaan yltänyt.

4 TUTKIMUSTEHTÄVÄ JA TUTKIMUSMENETELMÄ SEKÄ TUTKIMUSTULOKSET

4.1 Tutkimustehtävä ja tutkimusmentelmä

Tutkielmani on kvantitatiivinen jäsennys nuorisotyöntekijän työstä ammatillisessa oppilaitoksessa. Kvantitatiiviseen tutkimukseen liittyy yleensä suurehko kohdejoukko, jolta ei haluta välttämättä kovin "rikasta" tietoa, vaan esimerkiksi määrämuotoisella kyselyllä haetaan vahvistusta ennakkohypoteesille. Pidin tärkeänä löytää vahvistusta sille, että itse merkitykselliseksi kokemani työ oli merkityksellistä myös opiskelijoitten, henkilökunnan ja koko oppilaitosyhteisön näkökulmasta. Kyselyotokseni pienuuden (kahdeksantoista henkilöä) vuoksi olisi myös kvalitatiivisen tutkimuksen tekeminen ollut mahdollista. Koin kuitenkin sen liian haastavaksi tässä vaiheessa. Valmiudet vaikkapa syvähaastattelujen tekemiseen olivat mielestäni puutteelliset.

Usein näkee kvantitatiivisen ja kvalitatiivisen tutkimusotteiden välistä vertailua pelkistettyinä taulukoina, joissa karkeasti käydään läpi otteiden pääasialliset eroavuudet.

Esimerkkinä tällaisesta on vaikkapa Solatien "Tutki ja tiedä"- teoksessa (Solatie 1997, 12) esitetty vertailu, jossa kvantitatiivisen ja kvalitatiivisen tutkimuksen erot näyttäytyvät seuraavan "taulukon" muodossa:

	Kvantitatiivinen tutkimus	Kvalitatiivinen tutkimus
Vastaa kysymykseen	Miten moni?	Miksi?
	Miten paljon?	Miten?
	Miten usein?	

Tavoite	Määrällinen kuvaus ihmisten tekemisistä	Halutaan ymmärtää syvällisemmin käyt-
	asenteista, kokemuksista ja mielipiteistä	täytymisen takana olevia syitä
Jatkokysymykset mahdollisuuden	Ei jatkokysymysmah-	Tarjoaa
syventäviin	dollisuutta	tarkentaviin ja
		jatkokysymyksiin
Tutkimusmenetelmät	Puhelinhaastattelu, henkilökohtainen haastattelu ja kirje-kysely	Ryhmäkeskustelu tai syvähaastattelu
Haastateltavien määrä	100 - 1000	15 - 40
Tietoa/haastateltava	Vähän	Paljon

Kyselyn otos oli 18 henkilöä, opiskelijahuoltohenkilökuntaa, opettajia, oppilaskunnan puheenjohtaja ja oppilaitosdiakoni. He kaikki vastasivat eli vastausprosentti oli 100.

Kyselyn tarkoituksena oli selvittää, ovatko valitsemani työtavat ja menetelmät olleet toimivia ja tehokkaita eri oppilaitostojen näkökulmasta.

Kyselyssä halusin selvittää myös vastaajien näkemystä koulunuorisotyön tarpeellisuudesta.

Nuorisotyöntekijän persoonaan tai henkilöön liittyvät kysymykset jätettiin tarkoituksella pois.

Vaikka kysely yksinkertaistaa ja ”tiivistää” inhimillistä käyttäytymistä, eikä se juurikaan auta ymmärtämään prosesseja tai muita oppilaitosmaailmaan liittyviä ilmiöitä päädyin kyselyn tekemiseen.

4.2 Tutkimustulokset

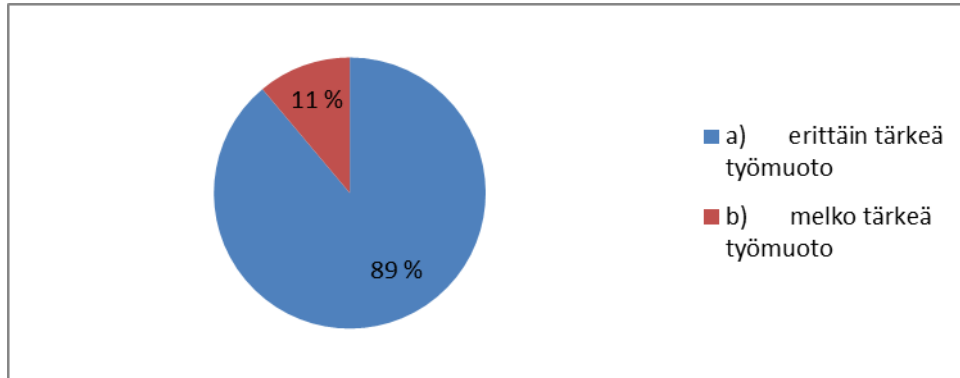
Tutkimuksen tuloksia voi arvioida sekä käytännöllisistä että teoreettisista lähtökohdista. Koska tämä tutkielma on hyvin käytännönläheinen – konkreettinen – on ymmärrettävää, että haluan mieluiten pysytellä käytännöllisessä tarkastelunäkökulmassa. Keskeisen tutkimusmenetelmän eli kyselyn konkretiasta voisi olla vaikeaa tehdä kovin abstrakteja tai teoreettisia päätelmiä. En kuitenkaan halua kokonaan sivuuttaa teoriaakaan.

4.2.1 Kysely

Alla teettämäni kyselyn tulokset koottuna.

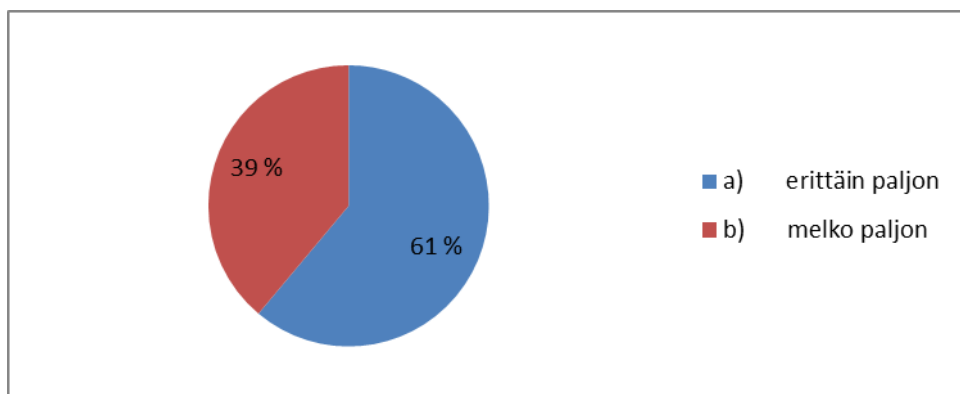
1. Mikä on näkemyksesi oppilaitosnuorisotyöstä Ojahaantiellä saadun kokemuksen perusteella?
 - a) erittäin tärkeä työmuoto
 - b) melko tärkeä työmuoto
 - c) en osaa sanoa

- d) ei kovin tärkeä työmuoto
- e) ei lainkaan tärkeä työmuoto

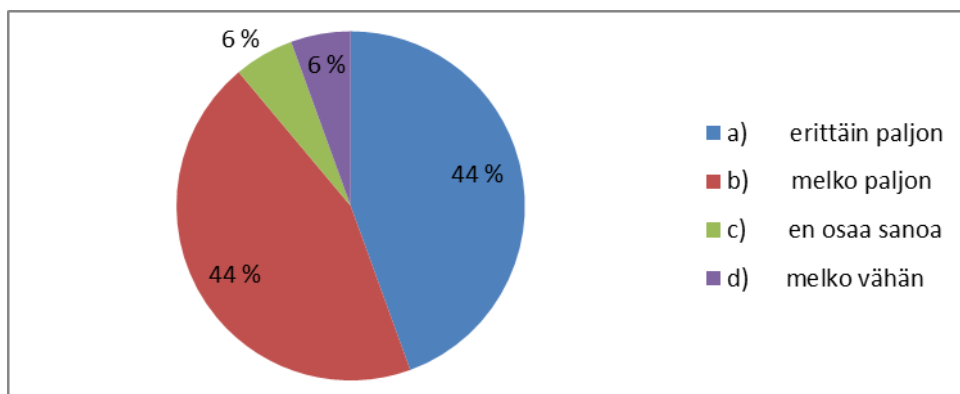
2. Onko nuorisotyöntekijä tuonut mielestäsi positiivista ilmapiiriä oppilaitokseen?

- a) erittäin paljon
- b) melko paljon
- c) en osaa sanoa
- d) melko vähän
- e) ei lainkaan

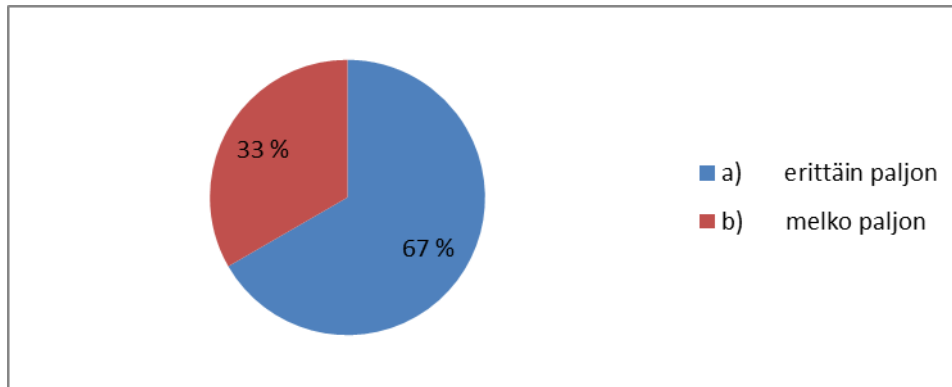
3. Onko nuorisotyöntekijä mielestäsi vaikuttanut positiivisesti työyhteisön ilmapiiriin?

- a) erittäin paljon
- b) melko paljon
- c) en osaa sanoa
- d) melko vähän
- e) ei lainkaan

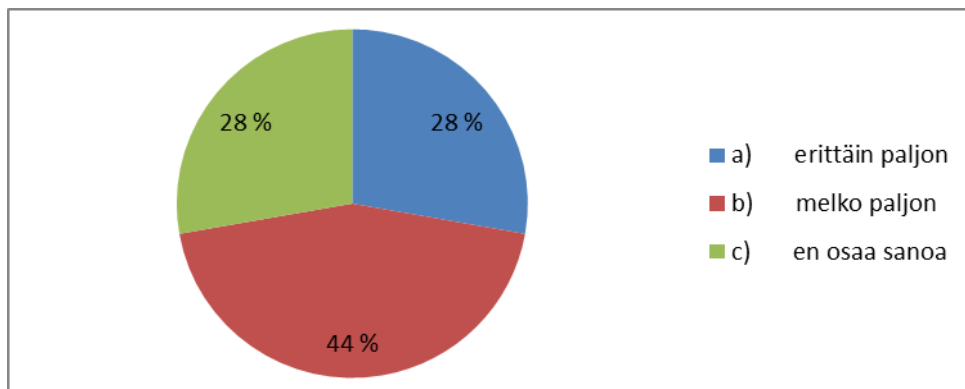
4. Onko nuorisotyöntekijä mielestäsi oikeasti voinut auttaa nuoria?

- a) erittäin paljon
- b) melko paljon
- c) en osaa sanoa
- d) melko vähän
- e) ei lainkaan

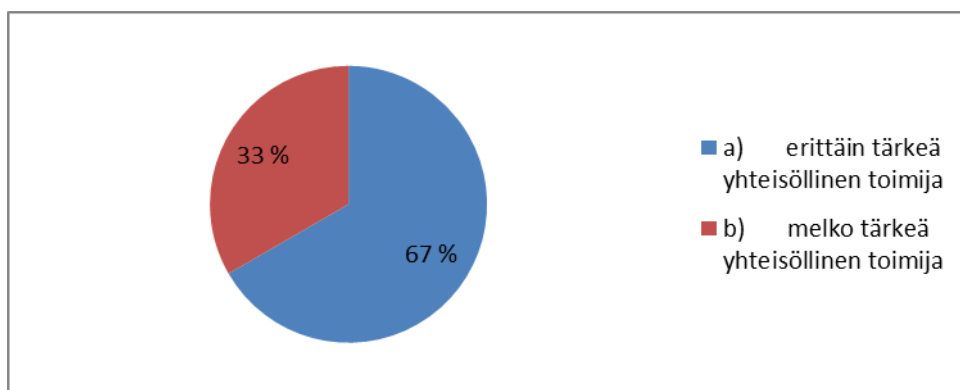
5. Onko nuorisotyöntekijän työpanoksella ollut koulupudokkuuteen Ammattiopisto Varian Ojahaantien toimipisteessä?

- a) erittäin paljon
- b) melko paljon
- c) en osaa sanoa
- d) melko vähän
- e) ei lainkaan

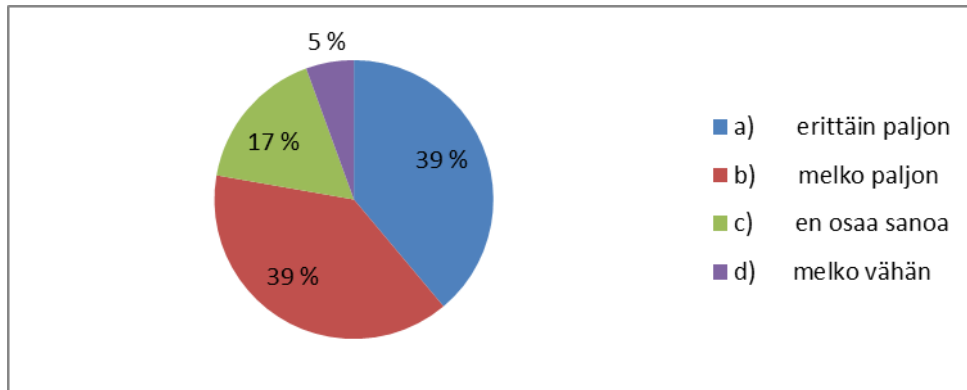
6. Miten arvioit nuorisotyöntekijän yhteisöllistä roolia ja merkitystä?

- a) erittäin tärkeä yhteisöllinen toimija
- b) melko tärkeä yhteisöllinen toimija
- c) en osaa sanoa
- d) ei kovin tärkeä yhteisöllinen toimija
- e) ei lainkaan tärkeä yhteisöllinen toimija

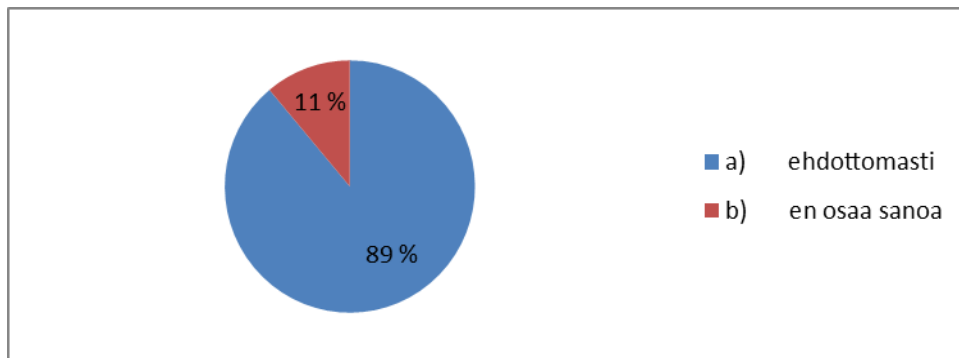
7. Onko nuorisotyöntekijän työpanos helpottanut sinun työtäsi?

- a) erittäin paljon
- b) melko paljon
- c) en osaa sanoa
- d) melko vähän
- e) ei lainkaan

8. Pitääkö oppilaitoksessa mielestäsi olla tulevaisuudessa nuorisotyöntekijä/-tekijöitä?

- a) ehdottomasti
- b) en osaa sanoa
- c) ei tarvita

Ensimmäinen kysymys koski nuorisotyön merkitystä eli miten vastaaja on kokenut oppilaitoksessa tehtävän nuorisotyön . Pystyinkö täyttämään nuorisotyölle annetut kriteerit? Lisäsinkö nuorten yhteisöllisyyttä, osallisuutta ja hyvinvointia? Kaikki vastaajat olivat kokeneet sen tärkeäksi, suurin osa jopa erittäin tärkeäksi (erittäin tärkeä työmuoto 89%, melko tärkeä työmuoto 11%).

Toisessa kysymyksessä tiedusteltiin nuorisotyöntekijän yhteisöllistä vaikutusta. Nuorisotyöntekijän tulisi vaikuttaa positiivisesti yhteisöönsä. Nuorisotyöntekijän

koettiin tuovan positiivista ilmapiiriä opiskelijoiden ja henkilökunnan keskuuteen ja olevan siten tärkeä yhteisöllinen toimija (erittäin paljon 61% , melko paljon 39%).

Kolmannessa kysymyksessä halusin eritellä henkilökunnan ilmapiirin erikseen verrattuna oppilaisiin. Oppilaiden ja henkilökunnan ilmapiiri ja miten he kokivat asioita, voivat erota toisistaan ja on tärkeää erottaa ne toisistaan. Toimivalle koululle on tärkeää, että sekä henkilökunnalla ja oppilailla on hyvä ilmapiiri ja hyvä olo koulussa olemisesta. Työyhteisön ilmapiiri ei ole itsestään selvyys (erittäin paljon 44% , melko paljon 44% , en osaa sanoa 6 % , melko vähän 6 %).

Neljänneksi kysyttiin nuorisotyöntekijän kykyä auttaa nuoria. Työyhteisölle on välittynyt näkemys, että nuorisotyöntekijä on voinut auttaa nuoria paljon. Nuorisotyöntekijän on koettu tekevän paljon nuorten hyväksi ja olevan tärkeä tukipilari oppilaitoksen opiskelijoille (erittäin paljon 67% , melko paljon 33%) .

Viides kysymys käsitteli koulupudokkuuteen vaikuttamista ja syrjäytymisen ehkäisyä. Kaksi kolmasosaa vastaajista oli sitä mieltä, että nuorisotyöntekijä on vaikuttanut pudokkuuteen ja sitä kautta ehkäissyt syrjäytymistä. Vastaajista viisi eli hieman alle kolmannes ei osannut sanoa asiasta mitään (erittäin paljon 28%, melko paljon 44%, en osaa sanoa 28%).

Kuudennessa kysymyksessä haluttiin valottaa vastaajien näkemyksiä nuorisotyöntekijän yhteisöllisestä roolista. Nuorisotyöntekijä vaikuttaa merkittävästi koulussa ja myös ulospäin yhteistyötahoihin. Vastaajat kokivat nuorisotyöntekijän hyvin tärkeäksi yhteisölliseksi toimijaksi (erittäin tärkeä yhteisöllinen toimija 67 % , melko tärkeä yhteisöllinen toimija 33%).

Seitsemmännessä kysymyksessä tiedusteltiin, miten nuorisotyöntekijä on vaikuttanut muiden koulun toimijoiden työhön. Enemmistö koki, että nuorisotyöntekijä helpotti omaa työtä (erittäin paljon 39 %, melko paljon 39% , en osaa sanoa 17 % , melko vähän 5%).

Kahdeksannessa ja viimeisessä kohdassa kysyttiin, minkälaisena vastaajat näkevät nuorisotyön tulevaisuuden koulussa. Suurin osa vastaajista uskoi nuorisotyön tulevaisuudessa olevan osa koulun auttamis-, tukemis- ja ohjaamistoimintaa sekä nuorisotyöntekijöiden tulevan osaksi koulunhenkilökuntaa. Muutama ei osannut sanoa, tarvitaanko oppilaitoksissa nuorisotyöntekijöitä. Nuorisotyöntekijästä ja nuorisotyöstä koulussa jäi positiivinen kuva, sillä melkein kaikki kokivat sen tärkeäksi ja tulevaisuudessa välttämättömäksi osaksi oppilaitosta ja sen toimintaa (ehdottomasti 89% , en osaa sanoa 11%).

Kyselyn tuloksista nousee esille selkeästi nuorisotyöntekijän tärkeys opiskelijoille, yhteisöllisyydelle ja työyhteisölle. Samoin todettiin nuorisotyöntekijän roolin vastaavan nuorisotyölle annettuja kriteereitä ja työntavoitteita. (Allianssi 2014, 59) Päälinja vastauksissa oli selkeä. Koulussa tehtävälle nuorisotyölle on tarvetta ja Vantaan Variassa on laajasti koettu, että nuorisotyö koulussa vastasi niitä tavoitteita, joita sille asetettiin syrjäytymisen ehkäisemisessä ja koulupudokkuuden vähentämisessä.

Vaikka kysely ja sen tulokset koskevat välittömästi vain Vantaan Ammattiopisto Varian Ojahaantien toimipistettä, on niillä kuitenkin runsaasti yhtymäkohtia jokaiseen oppilaitokseen, joihin on palkattu nuorisotyöntekijä työskentelemään yhdessä muiden oppilashuollon toimijoiden kanssa.

Kyselyn tuloksia tarkasteltaessa on otettava huomioon myös työntekijän persoonan vaikutus vastauksiin. Kysymykset on suunniteltu niin, että henkilöön käyviä kysymyksiä olisi mahdollisimman vähän ja keskityttäisiin vain nuorisotyöntekijän työhön, työtapoihin ja niitten vaikuttavuuteen.

Kyselystä saadaan myös vastaus siihen, miten valitsemani työtavat ja menetelmät perusteltu. Nuorisotyöllä on ollut oppilaitoksessa runsaasti positiivisia vaikutuksia, jotka näkyvät työyhteisön arjessa. Tämä on ollut tärkeä vahvistus itselleni siitä, että tekemälläni työllä on ollut arvoa ja että valitsemani työtavat ovat sopineet koulun toimintakulttuurin ja yhteisöön.

Nuorisotyöntekijöillä on kouluissa tärkeä merkitys ja huomattava yhteisöllinen tehtävä, kunhan heille annetaan mahdollisuus toimia ja hänet otetaan mukaan koulun toimintaan. Kun kouluihin tulee perinteisestä poikkeavan toimenkuvan työntekijöitä, on tärkeää ymmärtää, että uusi tilanne vaatii ennen kaikkea tulokkaalta paljon pitkäjänteistä työtä ja myös toisenlaisen jäsenyyksen tuomista opiskeluhuollon yhteistyömalleihin. Kyselyn tulosten perusteella Ojahaantiellä on neljän vuoden aikana panostettu näihin asioihin ja siksi nuorisotyöllä on voitu saada aikaan positiivisia tuloksia ja vaikutuksia.

4.2.2 Tutkimustulosten ja tutkimukseen liittyvän teorian suhde

Teoreettista viitekehystä määritellesäni törmäsin samaan ongelmaan kuin monet muut minua viisaammat ovat tehneet: nuorisotyön moniulotteisuus tuottaa väistämättä jonkinasteista jäsentymättömyyttä ammatti-identiteettiin. Ammatillisen profiilin hämäryys ei tee kuitenkaan itse työstä hämärää, sillä nuorisotyötä määritellään monien lakien ja asetusten sekä näitä alempi tasoisten säädösten kautta melko tarkasti. Nuorisotyön muodot ja työntekijöiden

toimintatavat ovat kuitenkin suhteellisen vapaasti valittavissa lainsäädännön, työnantajan määräysten ja ammattieettisten ohjeitten asettamissa rajoissa. Kaikki vapaus on kuitenkin suhteellista.

Kyselytutkimukseni tulokset – kyselyn pienimuotoisuudesta huolimatta – antavat selkeästi tukea sekä tutkimuksessani käytetyille teorioille että valitsemilleni toimintatavoille.

Suomen Nuorisoyhteistyö – Allianssi ry:n määritelmän mukaan: ”nuorisotyö on nuorten tarpeisiin ja vapaaehtoiseen osallistumiseen perustuvaa ohjausta ja yhteisöllistä toimintaa. Tehtävänä auttaa nuoria liittymään yhteiskuntaan ja tarjota nuorille oppimismahdollisuuksia persoonallisuuden, yhteiskunnan ja kulttuurin kehittämiseksi”. (Viitattu sivulla 2-3).

Kun jälkikäteen tarkastelen toimintaani nuorisotyöntekijänä havaitsen, että käyttämäni menetelmät ja osin arvopohjanikin sopii paremmin Allianssin määritelmään nuorisotyöstä ja sen tavoitteista kuin esimerkiksi ”nuorisotyön gurun”, Tampereen yliopiston opettajan Juha Niemisen ”kuuden elementin teoriaan”. (Nieminen 2010, 54)

Tunnustan myös, että tutkielmani kyselyosa ei sisällä mitenkään selkeästi aiemmin esitettyihin teorioihin kytkettyjä tai kytkettävissä olevia viitteitä, en ehkä edes tavoitellut sitä - valinta ei kuitenkaan ollut tietoinen. Osin tämä ilmiö selittyy juuri nuorisotyön luonteen moniulotteisuuden takia, osin omalla käytännöllisellä työotteellani.

4.3 Nuorisotyön(tekijän) tarpeellisuuden arviointia ammattioppilaitoksessa

Ojahaantien toimipisteessä ei ole ollut aiemmin ketään samanlaisessa roolissa kuin missä minä olin. Tästä syystä halusin kysyä, oliko henkilökunnan ja oppilaiden mielestä ollenkaan tarpeellista palkata nuorisotyöntekijää.

Kysymyksillä halusin selvittää pystyinkö vastaamaan niihin haasteisiin, joita nuorisotyöntekijöille oli Variassa asetettu. Halusin myös tietää, miten olin henkilökohtaisesti onnistunut työssäni.

Tarkasteltaessa vastauksia, saa selkeän kuvan siitä, että nuorisotyöntekijä on koettu tarpeellisenä. Vastausten selvä enemmistö on vahvasti positiivisella puolella, mikä kertoo nuorisotyöntekijän onnistumisesta, positiivisista muutoksista ja vaikutuksista oppilaitosyhteisössä.

4.4 Nuorisotyöntekijän työmenetelmät

Kuten aiemmin totesin, nuorisotyöntekijöillä oli Variassa mahdollisuus suunnitella ja toteuttaa työtään melko vapaasti. Isoksi kysymykseksi jokaiselle meistä nousi työmenetelmien valitseminen. Nuorisotyöntekijät eivät ole samasta muotista, vaan jokaisella meistä on omat vahvuutemme, joiden kautta toimimme ja toteutamme nuorisokasvatusta.

Omat työmenetelmäni valitsin vahvuuksieni perusteella, jotta olisin uskottava työssäni. Nuorten parissa työskennellessä on tärkeää aito kohtaaminen.

Kysymyksissä kaksi, kolme, neljä ja viisi käsitellään suoraan työni onnistumista asetettujen tavoitteiden pohjalta. Pystyinkö ehkäisemään koulupudokkuutta ja

pystyinkö toimimaan osana moniammatillista yhteisöä? Vastauksista välittyy hyvin myönteinen kuva menetelmävalintojeni onnistuneisuudesta.

4.5 Moniammatillinen yhteistyö

Nuorisotyö on vielä uusityömuoto kouluissa ja tärkeää on saada yhteistyö toimimaan ja löytää yhteiset pelisäännöt, jotta päästään parhaimpaan tulokseen, nuorten hyvinvoinnin parantamiseen.

Koulun opiskeluhuollossa tärkeää on yhteistyö ammattilaisten kesken, jotka pyrkivät kaikki parantamaan opiskelijoiden hyvinvointia ja auttamaan heitä sekä koulussa että sen ulkopuolella.

Halusin selvittää, miten minut koettiin yhteistyökumppanina työyhteisössämme, jossa olimme tiiviissä kanssakäymisessä päivittäin.

Kuudennessa ja seitsemännessä kysymyksessä tiedustelin näkemyksiä työni vaikuttavuudesta. Vastausten perusteella onnistuin siinä melko hyvin.

4.6 Nuorisotyöntekijän tavoitettavuus

Ammattiopistomme ei ole poikkeus muitten joukossa. Opiskelijoilla oli meilläkin laajasti tarvetta avulle ja tuelle opintojen aikana. Opiskelijoiden tarpeet eivät olleet tietenkään samanlaisia, eivätkä kaikki välttämättä tarvinneet tukea opintojen aikana. Kun nuori koki tarvitsevänsä apua, hänellä oli mahdollisuus päästä tuen piiriin.

Tarkasteltaessa neljännen ja viidennen kysymyksen vastauksia, voi tehdä päätelmiä nuorisotyöntekijän tavoitettavuudesta. Vastaukset ovat hyvin

positiivisia avun saannin osalta. Koulupudokkuutta ei välttämättä ole pystytty aivan ennakoidussa laajuudessa estämään, mutta apua ja tukea on nuorille saatu nuorisotyöntekijän kautta. Toisaalta, mikä olisi mahtanut olla tilanne, jos nuorisotyöntekijöitä ei olisi palkattu?

4.7 Nuorisotyön tulevaisuus ammattiopistossa

Kyselyssä halusin selvittää myös koulun henkilökunnan ja opiskelijoiden ajatuksia nuorisotyön tulevaisuudesta ammattiopistoissa. Millaisena he näkevät nuorisotyöntekijän roolin osana opiskeluhuoltoa ja tulevaisuuden ammattiopiston arjessa.

Kaikissa kysymyksissä tiedusteltiin nuorisotyön vaikutusta ja tarpeellisuutta ammattiopistossa? Viimeisessä kohdassa kysyin suoraan nuorisotyön tulevaisuudesta.

Kyselystä välittyi vahva positiivinen kuva työpanoksestani ja selkeä halu nähdä tulevaisuudessakin nuorisotyöntekijöitä osana ammattiopiston moniammatillista yhteisöä.

5 LOPUKSI

Oltuani neljä vuotta mukana koulun arjessa ja osana opiskelijahuoltoryhmää, joka aktiivisesti auttoi nuoria isossa ammattioppilaitoksessa, näin selkeää tarvetta lisäyhteistyölle ja -resursseille koulun opiskelijahuollossa. Lisääntynyt tuen tarve johtuu yhtäältä ainakin (tuki)-opetuksen resurssien vähentämisestä ja toisaalta huonovointisten opiskelijoiden määrän lisääntymisestä.

Suurin koulujen ulkopuolinen opiskelijahuollollinen auttaja on kirkko, mutta kuinka kauan? Monet koulut kieltäytyvät yhteistyöstä ja kun samalla seurakuntien taloudellinen liikkumavara on kaventunut, johtaa se väistämättä resurssien uudelleen organisointiin. En kuitenkaan usko, että kirkko haluaisi luopua asemastaan koulujen tukijana. Tuskin kenenkään tavoitteena on vähentää opiskelijoiden tukea ja toimijoita, eikä missään tapauksessa niin kattavasti tavoitettavaa foorumia kuin koulut ovat?

Koulu on paikka jossa lapset, nuoret ja nuoret aikuiset kohtaavat. Koulu on paras paikka huolehtia syrjäytymisen ehkäisystä ja varmistaa, että kaikilla on mahdollisuus löytää paikkansa yhteiskunnassa. Kouluihin tulisi satsata taloudellisesti paljon enemmän ja yhteistyötä tulisi lisätä eri toimijoiden välillä. Maahanmuuttajien tarpeet vaativat enemmän huomiota ja järjestelmällisyyttä. Tiedämme, että kouluissamme syrjäytyy nuoria, miksi me emme huolehdi tämän ongelman minimoimisesta? Suomessa puhutaan paljon demokratiasta ja hyvinvointivalttiosta. Aidosti näitä ideaaleja toteuttavat valtiot satsaavat kansalaistensa kehittymismahdollisuuksien takaamiseen.

Ammattiopistoissa on paljon nuoria, jotka kaipaavat kuuntelijaa. Heidän ongelmansa eivät ole kehittyneet isoiksi, mutta päättäjät ja johtoasemassa olevat

yksilöt vähentävät resursseja ja mahdollisuuksia nuorilta tulla kuulluksi. Tällä on vain yksi seuraus ja se on pahoinvoivien nuorien määrän lisääntyminen. Kouluihin tulisi satsata niin paljon, että jokainen nuori tulisi kuulluksi, nähdyksi ja kohdatuksi omana itsenään, mikäli haluamme lisätä nuorten hyvinvointia Suomessa.

Kouluissa ja oppilaitoksissa tehtävä nuorisotyö on tutkielmani perusteella sekä tarpeellinen että tehokas opiskelijoiden tukemis-, ohjaamis- ja auttamistapa. Vaikka oppilaitosnuorisotyö on suhteellisen uusi toimintamuoto, sitä voi perustellusti luonnehtia kauan kaivatuksi lisäresurssiksi opiskelijahuoltoon. Nykyisessä poliittisessa ja yhteiskuntataloudellisessa tilanteessa on kuitenkin jossain määrin epätodennäköistä, että oppilaitosnuorisotyöhön tehtäisiin merkittäviä lisäpanostuksia sen ilmeisestä kannattavuudesta huolimatta.

Hallituksen nykyiset päätökset koulutuksen leikkaamisesta eivät edistä yhteistä hyvää eikä yhteiskuntarauhaa. Päätöksillään he joko – ymmärtämättömyyttään tai tarkoituksellisesti – lisäävät eriarvoisuutta, syrjäytymistä ja pahoinvointia. Kaikki koulutukseen kohdistuvat leikkaukset ovat pois lapsilta, nuorilta ja nuorilta aikuisilta. Hallitus varastaa heidän tulevaisuudestaan.

Koulu on itsessään yhteiskuntamme pienoiskoossa. Meidän tulisi panostaa kouluihin enemmän ja parantaa hyvinvointia kouluissa. Koulutuksesta ei ole varaa tinkiä, koska siitä seuraavat negatiiviset vaikutukset heijastuvat moniin ja pitkäaikaisesti. Vain lapsiinsa ja nuoriinsa tasaisesti ja oikeudenmukaisesti satsaava yhteiskunta on säilyvä ja hyvinvoiva.

LÄHTEET

- Alatupa, S. (toim.), Karppinen, K., Keltikangas-Järvinen, L. & Savioja, H. 2007. Koulu, syrjäytyminen ja sosiaalinen pääoma – Löytyykö huono-osaisuuden syy koulusta vai oppilaasta? Sitran raportteja 75. Helsinki. Saatavissa: <http://www.sitra.fi/julkaisut/raportti75.pdf>. Viitattu 18.11.2015.
- Hyvinvointia Varian opiskelijoille – opiskelijahuoltosuunnitelma. 2014. Varia. Vantaa
- Kauhanen, A. 2011. Uusiutuva koulu ja nuorisotyö – hanke. Humanistinen ammattikorkeakoulu. HUMAK
- Köykkä, A. 2005. Rakkaus, Jumala ja kuolema – ehdotus nuorisotyön teologiaksi. Teoksessa: Paananen, T & Tuominen, H. 2005. Nuorisotyön käsikirja (toim.). Helsinki: Kirjapaja. 21-35
- Nieminen, J. 2010. Puuttuva lenkki – nuorisokasvatustieteen kentässä, kasvatuksen teoriassa ja nuorisotyön kehiksenä. Teoksessa: Nivala, E &
- Saastamoinen, M. 2010. Nuorisokasvatuksen teoria – perusteita ja puheenvuoroja (toim.). 2. uudistettu painos. Helsinki: Yliopistopaino. 30-64.
- Silvennoinen, H. 2001. Kunnallisen nuorisotyön arviointi. Pieksämäki: RT-PRINT OY
- Sjöholm, K. Kuntien liikunta- ja nuorisotoimi. 2000. Suomen kuntaliitto. Helsinki
- Soanjärvi, K. 2011, Mitä on ammatillinen nuorisotyö? Nuorisotyön villiä kenttää kesyttämässä. Kasvatustieteen väitöskirja. Jyväskylän yliopisto. Jyväskylä.
- Solatie J. Tutki ja tiedä. Kvalitatiivisen markkinointitutkimuksen käsikirja. 1997 Helsinki, Mainostajien liitto.
- Suomen nuorisoyhteistyö – Allianssi ry. Nuorista Suomessa 2014. Tutkimuskooste. Tiedot koottu syyskuussa 2014. <http://www.alli.fi/binary/file/-/id/665/fid/3410/> . Viitattu 23.2.2016

Oikeudelliset lähteet

Nuorisolaki. (72/2006)

Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki. (1287/2013)

Laki ammatillisesta peruskoulutuksesta. (630/1998)

Asetus ammatillisesta peruskoulutuksesta. (811/1998)

Valtioneuvoston asetus ammatillisen perustutkinnon muodostumisesta. (201/2014)

Liite 1. Nuorisotyöntekijäntöyösopimus

VANTAAN KAUPUNKI
HENKILÖSTÖKESKUS

TYÖN KESKEISTEN OSA-ALUEIDEN KUVAUS

TAUSTATIEDOT

Tehtävänimike	Hinnoitteluryhmä
Nuorisotyöntekijä	02VAP000, taso 21
Työnantajan edellyttämä koulutus (kelpoisuusehdot)	
Alin korkea-asteen tutkinto tai muutoin tehtävään soveltuva koulutus tai muutoin hankitut tehtävän edellyttämät tiedot ja taidot.	
Mikäli kelpoisuusehto on laaja, mainitkaa se koulutustaso, jota yleensä käytetään	
AMK	
Työnantajan edellyttämä lisäkoulutus / lisäpätevyys	

YLEISKUVA TEHTÄVÄSTÄ

<p>Tehtävän tarkoitus</p> <ul style="list-style-type: none"> - miksi tehtävä on olemassa - miksi se tehdään - keitä varten sitä tehdään <p>Tavoitteena on parantaa opiskelijoiden osallisuutta, yhteisöllisyyttä, onnistumista opinnoissaan sekä elämänhallinnassaan ja sitä kautta vähentää opintojen keskeyttämistä. Nuorisotyöntekijä toimii opiskelijoiden tukena siirtymävaiheissa ja opiskelun aikana. Tehtävä sisältää myös tarvittaessa yhteistyötä kotien ja eri verkostojen kanssa. Lisäksi tehtäviin kuuluu opiskelijoiden opiskeluvalmiuksien ja -motivaation sekä elämänhallintataitojen tukeminen, osallistuminen oppilaitoksen</p>	
Työn keskeiset osa-alueet (enintään 5)	Osa-alueen tarkempi kuvaus

Opiskelijoiden tukeminen eri siirtymävaiheissa	<ul style="list-style-type: none"> ○ perusopetuksen jopo- ja pajaryhmiin tutustuminen sekä infoaminen ja opastaminen heitä hakuvaiheessa ○ nivelhaussa avustaminen ○ opiskelun aloittavien avustaminen ○ työelämään tai jatko-opintoihin siirtymisessä avustaminen
Palveluohjaus	<ul style="list-style-type: none"> ○ varhainen puuttuminen <ul style="list-style-type: none"> ▪ osallistuminen opetusalan viikkopalaveriin ▪ myöhästymisten ja poissaolojen syiden selvittely ▪ opintojen edistymisen tukeminen ▪ ongelmatilanteiden selvittäminen ○ työnhakutaitojen tukeminen opiskelun aikana ○ opiskelijoiden tukeminen opiskelussa sekä elämänhallinnassa matalan kynnyksen periaatteella ○ opiskelijoiden yksilö- ja ryhmätapaamiset, joissa opiskelijat saa tukea ja "aikuisen aikaa" ○ verkostotyö: nuoren ohjaus- ja tukikeskus Kipinä, nuorisopalvelut, alueverkosto, kodin ja koulun välinen yhteistyö
Osallisuuden ja yhteisöllisyyden edistäminen	<ul style="list-style-type: none"> ○ opiskelijoiden vaikutusmahdollisuuksien edistäminen, esim. NUVA-vaalit ○ opiskelijatoimintaan osallistuminen ○ erilaisten tapahtumien koordinointi ○ tutoropiskelijoiden tukeminen

7 PÄIVÄMÄÄRÄ

19.4.2013

Liite 2. Kyselylomake

AMMATTIOPISTO VARIA, OJAAANTIEN TOIMIPISTE

JS/22.5.15

OPPILAITOSKYSELY NUORISOTYÖNTEKIJÄN TEHTÄVÄSTÄ

Ympyröi parhaiten käsitystäsi kuvaava vaihtoehto.

1. Mikä on näkemyksesi oppilaitosnuorisotyöstä Ojahaantiellä saadun kokemuksen perusteella?
 - a) erittäin tärkeä työmuoto
 - b) melko tärkeä työmuoto
 - c) en osaa sanoa
 - d) ei kovin tärkeä työmuoto
 - e) ei lainkaan tärkeä työmuoto

2. Onko nuorisotyöntekijä tuonut mielestäsi positiivista ilmapiiriä oppilaitokseen?
 - a) erittäin paljon
 - b) melko paljon
 - c) en osaa sanoa
 - d) melko vähän
 - e) ei lainkaan

3. Onko nuorisotyöntekijä mielestäsi vaikuttanut positiivisesti työyhteisön ilmapiiriin?
 - a) erittäin paljon
 - b) melko paljon
 - c) en osaa sanoa
 - d) melko vähän
 - e) ei lainkaan

4. Onko nuorisotyöntekijä mielestäsi oikeasti voinut auttaa nuoria?
- a) erittäin paljon
 - b) melko paljon
 - c) en osaa sanoa
 - d) melko vähän
 - e) ei lainkaan
5. Onko nuorisotyöntekijän työpanoksella ollut mielestäsi vähentävää vaikutusta koulupudokkuuteen Ammattiopisto Varian Ojahaantien toimipisteessä?
- a) erittäin paljon
 - b) melko paljon
 - c) en osaa sanoa
 - d) melko vähän
 - e) ei lainkaan
6. Miten arvioit nuorisotyöntekijän yhteisöllistä roolia ja merkitystä?
- a) erittäin tärkeä yhteisöllinen toimija
 - b) melko tärkeä yhteisöllinen toimija
 - c) en osaa sanoa
 - d) ei kovin tärkeä yhteisöllinen toimija
 - e) ei lainkaan tärkeä yhteisöllinen toimija
7. Onko nuorisotyöntekijän työpanos helpottanut sinun työtäsi?
- a) erittäin paljon
 - b) melko paljon
 - c) en osaa sanoa
 - d) melko vähän
 - e) ei lainkaan

8. Pitääkö oppilaitoksessa mielestäsi olla tulevaisuudessa nuorisotyöntekijä/-tekijöitä?

- a) ehdottomasti
- b) en osaa sanoa
- c) ei tarvita

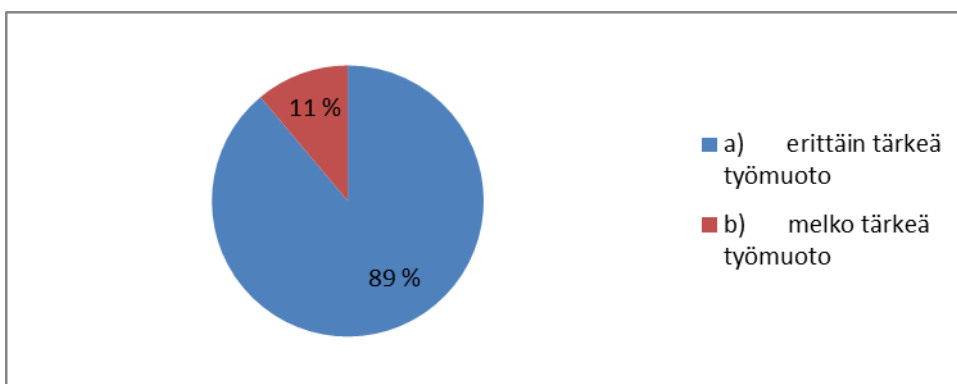
KIITOS VASTAUKSESTASI!

KUVIOT

Kuvio 1. Kyselyntulokset

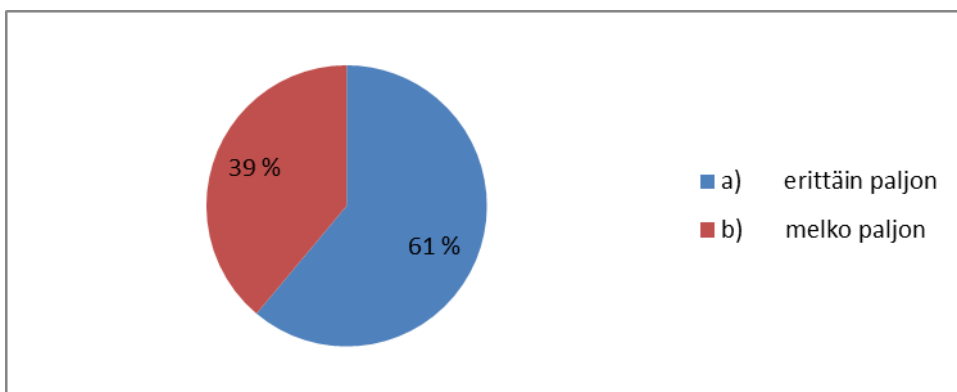
1. Mikä on näkemyksesi oppilaitosnuorisotyöstä Ojahaantiellä saadun kokemuksen perusteella?

- a) erittäin tärkeä työmuoto
- b) melko tärkeä työmuoto
- c) en osaa sanoa
- d) ei kovin tärkeä työmuoto
- e) ei lainkaan tärkeä työmuoto

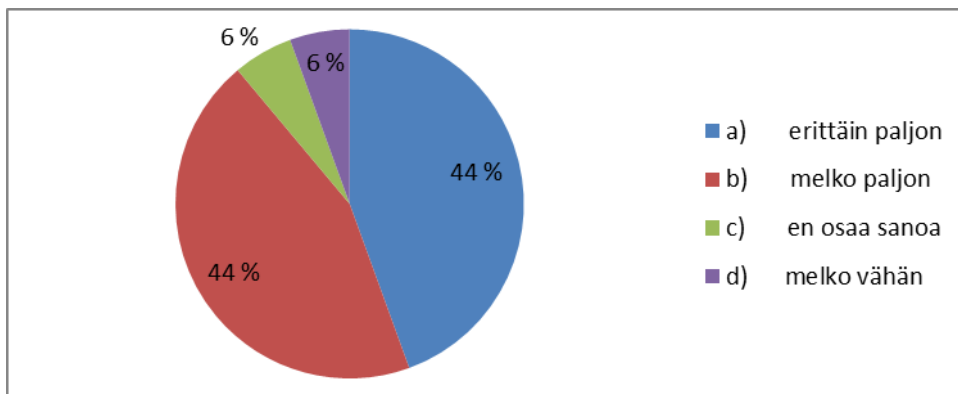
2. Onko nuorisotyöntekijä tuonut mielestäsi positiivista ilmapiiriä oppilaitokseen?

- a) erittäin paljon
- b) melko paljon
- c) en osaa sanoa
- d) melko vähän
- e) ei lainkaan

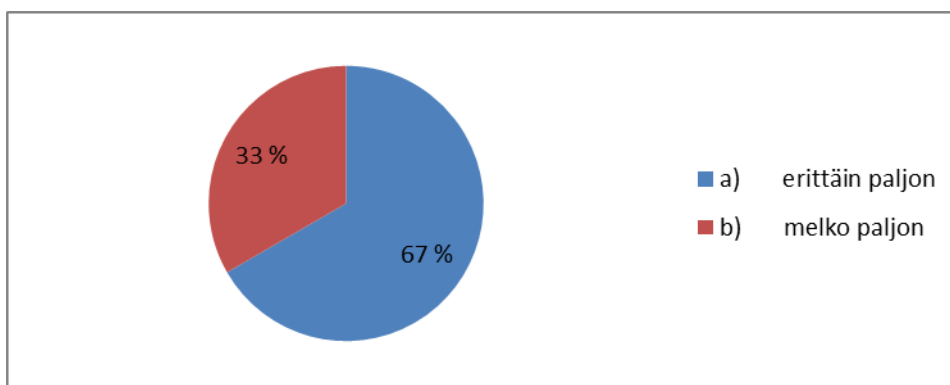
3. Onko nuorisotyöntekijä mielestäsi vaikuttanut positiivisesti työyhteisön ilmapiiriin?

- a) erittäin paljon
- b) melko paljon
- c) en osaa sanoa
- d) melko vähän
- e) ei lainkaan

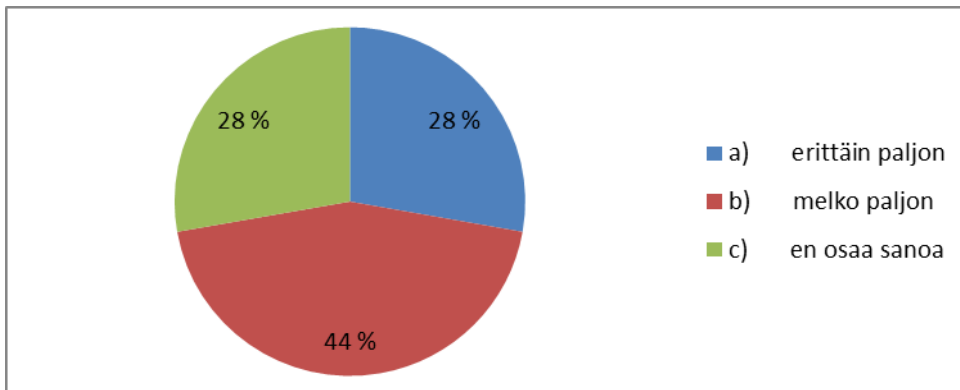
4. Onko nuorisotyöntekijä mielestäsi oikeasti voinut auttaa nuoria?

- a) erittäin paljon
- b) melko paljon
- c) en osaa sanoa
- d) melko vähän
- e) ei lainkaan

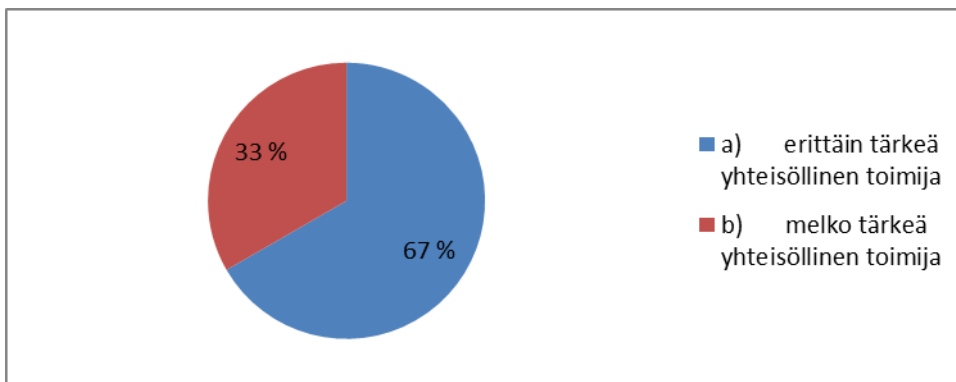
5. Onko nuorisotyöntekijän työpanoksella ollut mielestäsi vähentävää vaikutusta koulupudokkuuteen Ammattiopisto Varian Ojahaantien toimipisteessä?

- a) erittäin paljon
- b) melko paljon
- c) en osaa sanoa
- d) melko vähän
- e) ei lainkaan

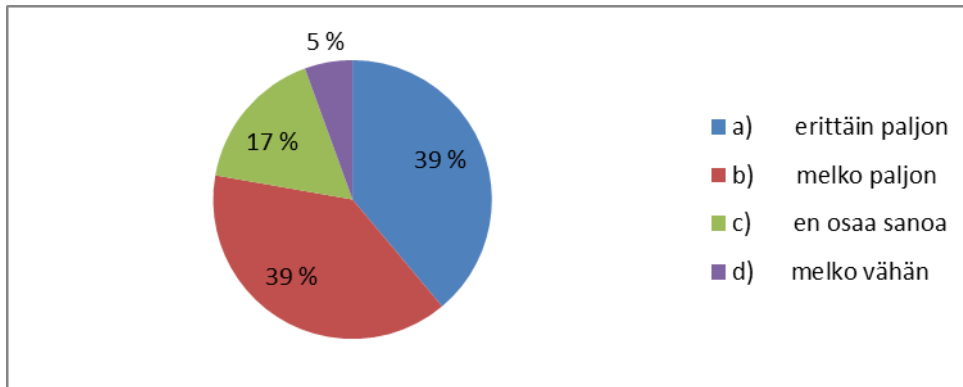
6. Miten arvioit nuorisotyöntekijän yhteisöllistä roolia ja merkitystä?

- a) erittäin tärkeä yhteisöllinen toimija
- b) melko tärkeä yhteisöllinen toimija
- c) en osaa sanoa
- d) ei kovin tärkeä yhteisöllinen toimija
- e) ei lainkaan tärkeä yhteisöllinen toimija

7. Onko nuorisotyöntekijän työpanos helpottanut sinun työtäsi?

- a) erittäin paljon
- b) melko paljon
- c) en osaa sanoa
- d) melko vähän
- e) ei lainkaan

8. Pitääkö oppilaitoksessa mielestäsi olla tulevaisuudessa nuorisotyöntekijä/-tekijöitä?

- a) ehdottomasti
- b) en osaa sanoa
- c) ei tarvita

